

De Braak brengt Helmond in beweging – we schrijven het jaar 2024

Elke dag wandel ik naar Campus De Braak. Samen met wat ‘fittede ouderen’ uit de omliggende wijken help ik met onderhoud en bij trainingen. Maar vooral genieten we van alles wat er hier gebeurt. Ik heb De Braak zien bloeien, achteruit zien gaan en nu – nu krijgt de plek weer met de maand meer energie. Met de 1800 leerlingen van de Knip en de Praktijkschool bruist het er elk uur van de dag. Kijk, daar fietst onze Timo met Fajah net de campus op. En ik? Ik ben nog nooit zo actief geweest! Campus De Braak wordt steeds meer van iedereen.

Ik kon mijn geluk niet op toen ik hoorde dat er eindelijk weer beweging komt op deze plek. Wij – hier aan deze kant van Helmond - zijn nu aan de beurt! Zo voel ik het echt. Ik hou van dit stuk stad, waar altijd al mensen bij mekaar kwamen. Ik heb Buitenlust met honderden renners zien vertrekken voor toertochten. Je kon er bowlen, iets drinken, rolschaatsen, tennissen, voetballen, jeu de boulen met *littie of littie nie* en niet te vergeten, je had er de kindervakantieweek. En ik heb er Helmond Sport aangemoedigd, honderden keren heb ik langs het veld gestaan. Maar ook bij Helmondia en Mulo, nu samen SV De Braak. Langs de lijn met allemaal Helmonders. *‘Iederein naar vurre, ‘t bestuur ok’*.

Humor en sport, da’s wel typisch Helmonds hè! Soms gingen we voor de periodetitel, maar net zo vaak ook niet. *Vur welleke club bènde gaai?* Voor ons geen vraag. *Ik ben vur Helmond Sport*. Daar ligt m’n hart. Voetbal was de motor, de middenstip. Nu staat er een jeugdopleiding waarin topsportschool De Knip, SV De Braak en Helmond Sport samen optrekken. En het werkt. Eij, drie Helmondse spelers maken volgende week hun debuut in het eerste!

Ik hoor het in de stad, in de regio, de mensen willen naar deze plek. Campus De Braak werkt als een magneet. Alles en iedereen trekt hier samen op. Onderwijs en sport, bedrijven en welzijn, oud en jong. En vooral: het ademt hier gezondheid. Campus De Braak brengt Helmond in beweging ... Iedereen beweegt! Nog lang niet, maar er zit wel beweging in.

Mijn kleinkinderen zitten op De Knip, eentje in de sportklas, de ander op het Technasium. En twee gaan er naar de Praktijkschool. Die school zat eerst ergens achteraf. Toen ik hoorde dat de scholen naar De Braak zouden gaan dacht ik eerst, *‘is dat wel een plek voor een school?’* Pas toen ik de plannen zag voor de Campus ging ik erin geloven. Voor mij is het geworden wat ik ervan had

gehoopt. Er wordt nu heel anders les gegeven dan in mijn tijd. Als je er langs loopt, zie je kinderen samen werken aan projecten. Vroeger zaten we alleen maar in rijen in een klaslokaal naar de leraar te luisteren. Nu zie ik leerlingen door het hele gebouw. En erbuiten. Ja, dan had ik leren ook wel leuk gevonden. Hoe zei die gymleraar dat nou? School, het is net sport. Het gaat over samenwerken, winnen en verliezen, uitdagingen zoeken en doorzetten. Steeds meer talenten komen bovendien, en dat gaat verder dan sport. Goed hoor.

Mijn kleinkinderen gaan met veel meer plezier naar school. Die zeggen: *wij hebben het mooiste klaslokaal van Nederland*. Leren in de praktijk, dat is waar die kinderen energie van krijgen. Koken in het Campusrestaurant, technische klusjes doen op het terrein, de bandenplakservice runnen. Ze doen het allemaal. Maar het blijft school hè, alleen komen ze nou veel vaker dan vroeger met spannende verhalen thuis. *'Vandaag kwam een speler uit het eerste de shirtjes brengen om te wassen. Hij gaf me twee kaartjes voor de wedstrijd van vrijdag. Vet man!'*

'Hey Piet, al wir hier?!' Mijn zwager van de Broekwal loopt met een sportcoach richting beweegtuin. *'Ik moet an de bak!'* Links en rechts klinken kreten van opwinding. De Free Run *Beat de Braak* heeft veel bekijks, er is een loopgroepje uit de wijken, ik hoor de fluisterende stem van de yogalerares die vandaag een groepje buiten heeft, het Helmonds van de vaste groep toeschouwers zorgt voor hilariteit bij de 'beroepsvrijwilligers', ik hoor het droge *tok, tok* van de tennisballen, er wordt fanatiek gehandbald en natuurlijk is er het geluid van voetballende kinderen, overal gebeurt wat. De plek heeft deze kant van de stad echt opgetild én neergezet. Campus De Braak nodigt uit, Campus De Braak trekt aan. Elke week worden er meer lid van SV De Braak. Al 1500 leden en ruim 200 vrijwilligers. Das echt bijzonder hoor.

'Ha Cheyenne, fijn dat je er weer bent?' *'Zeker Jamila'*. Jamila van de Levgroep vertelt: Cheyenne komt van het stadsleerbedrijf elke dag om mee te werken. Ook diegenen die niet vanzelf in beweging komen, hebben hier een plek gevonden. Ze voelen zich hier thuis, omdat De Braak echt van iedereen is. Grenzen weg, drempels weg. Cheyenne kan hier skaten. En ze begeleidt nu zelf een groepje jongeren dat urban sports tof vindt. Een paar ouders helpen in de kantine. Het loopt allemaal veel gemakkelijker hier. Da's ook Helmond hè! Overall wat over te zeggen, maar als ze zien dat het werkt, zijn ze d'erbij en doen ze mee.

Piet vertelt verder: De omliggende buurten beginnen er beter van te worden. Ik zie het bij ons in de straat. Althans, het begin is gemaakt. Ik zag pas zo'n onderzoek over gezond leven, nou, daar word je niet blij van. Wij leven zeven jaar korter dan mensen in 'betere' wijken. Maar het verandert. *En sporten is ook goed voor het koppie*. Fit worden, en fit blijven daar draait het om, voor jongeren en voor mensen van mijn leeftijd. Ik heb hier pas een gezondheidscheck gedaan, ik heb het hart van unne jonge vent! De fysio, de diëtist, de wijkverpleegkundige en ook de jongerenwerker, ze zijn hier allemaal te vinden. Tis net een gezondheidsboulevard met JVDI De Fysioclub. Lekker makkelijk.

Iedereen deint mee op het ritme van De Braak. De sport- en beweegcoaches van Jibb+ zuigen de energie in de stad op en geven haar door. En al die leerlingen, ja, zo wil ik De Braak zien.

En waar ik bang voor was, is niet gebeurd, en het gebeurt ook niet. De partners van Campus De Braak zoeken elkaar op, ze kijken eerst naar wat er samen opgepakt kan worden. Ik zie steeds weer nieuwe verbindingen ontstaan. Het is fijn dat de verschillende veldjes steeds beter bezet zijn. 's Avonds en in het weekend was het altijd al druk. Maar nu is het ook overdag lekker levendig op de velden. Leerlingen van de sportklas zie ik er elke dag. Maar ook de kinderen uit de buurt trappen er veel vaker een balletje. En in de klaslokalen brandt zelfs tot laat licht!

De eerste successen zorgden voor zoveel energie dat er snel veel volgden. Het zijn kleine stappen. Ik ga 's morgens wel eens naar de kinderen van de Knip en de Praktijkschool kijken die er trainen. Voordat de stad wakker wordt, kappen, schieten en dollen ze met de bal op het hoofdveld. De energie spat van de grasmat.

Heel Helmond Sport heeft de poorten opengezet naar alles wat met sport en beweging te maken heeft. De voetballers zijn net zo vaak buiten de campus te vinden als binnen. Ik zie ze vaak samen met het campusteam en ons wijkbestuur vertellen wat er allemaal kan. Het gaat twee kanten op hè, van De Braak de stad in en van de stad naar de Braak. Open, voor iedereen toegankelijk. De campus is echt van ons samen. De Braak is een prachtig stukje Helmond dat alleen maar mooier kan worden. Dat blijft keihard werken.

Oh, tis al vijf uur. De tijd vliegt, zoveel gebeurt er hier. Ik heb afgesproken met mijn vrouw om hier wat te gaan eten. Ik moet opschieten, het wordt er steeds

drukker. Onzen Timo moet vandaag voor zijn stage in de bediening werken. ....
Het is iets gezonds, daar moet ik soms nog wat wel aan wennen. De Braak was
van niemand, Campus De Braak is nu van iedereen.